

LETNÍ TÁBOŘENÍ NA KOSÍM POTOCE

21.-29.7.2006

Středa 19.7.

Okolo 11:00 mi volal Jirka Vachta, že jede do Plzně, protože se tam pokazil kamión jednoho známého. Ale že šestou večerní, na předání transportéra s vozíkem, se bude snažit stihnout.

V šest večer jsem stanul před jeho prodejnou, ale Jirka nikde. A transportér neměl krom povinné výbavy ani zadní sedačku.

Tak jsem pomohl Ivanovi (Vachtovému zaměstnanci) převézt do nové prodejny stůl těžký jak dojné zvíře.

V devět večer jsem se Vachtou telefonicky dohodl, že si věci předáme ve čtvrtek v Plaňanech. Tak jsem to vzdal a jel do Kolína s tím, že čtvrtek nebudu moc stíhat.

Yuči

Čtvrtek 20.7.

Čtvrtek byl pro nás náročný. Abychom řádně nestíhali, musel jsem ráno s transportérem do Plaňan. Tam mi Jirka Vachta dal zadní sedačky a část povinné výbavy - chybělo náhradní kolo. A taky mi předal vozík. Původně bez značky. Tu jsme ale v Plaňanech přivázali k vozíku provázek. Dohodli jsme se, že kolo mi Jirka odpoledne hodí domů. V Plaňanech totiž nebylo.

Vrátil jsem se s transportérem do Kolína a odjel se Sierrou do Pardubic. Tam jsem se zbavil Sierry, koupil "nové ojeté" auto - Opela Sintru - a nabral směr Kolín. Se Sintrou ovšem. Vrátil jsem se do Kolína.

Abychom ušetřili čas, odjeli jsme já a Wanyanka do Tesca nakoupit suroviny. Když jsme byli před pokladnou, zavolala mi Wanahčawin, že už je s Lesničkou v Kolíně. Tak jsem ji požádal o trpělivost.

Mezitím mi ještě volal Jirka, že kolo do Kolína nestíhá hodit, komuže ho může v Praze dát. Dal jsem mu číslo na Inachčawin.

Vyzvedli jsme na nádraží holky a přesunuly se k nám. Já se konečně dostal k tomu, abych si zabalil a holky mezitím připravili ostatní věci. K večeru jsme naložili věci do transportéra. Byl úplně plnej.

Pak už se jen dokončovali maličkosti. Ale i tak jsme "šli spát" něco po půlnoci. No, šli spát... Wanahča s Lesničkou usnuli na zemi, Tina na gauči a já s Wanyankou vůbec neusnul. Jenže to už začal pátek.

Yuči

Pátek 21.7.2006

S Yučim jsme nemohli usnout, bylo půl druhé a za hodinu jsme měli vstávat, tak jsme si zajeli koupit svačinu na cestu. Pak jsme vzpudili v obýváku na zemi spící Wanahčawin s Lesničkou a na gauči spící Tinači a vydali se na ještě noční cestu do Plané. První zastávka se konala na benzínce, potřebovali jsme koupit dálniční známku, naftu a trochu přifouknout kolo. Další zastávka se uskutečnila v Kostomlatech, kde jsme si vyzvedli hrábě. Pak následovali zastávky nakládací. Napřed u Inachči, kde se nedá zaparkovat. Yuči najel na chodník, aby neblokoval úzkou silnici. Přesto se jedna tramvaj přes nás nemohla dostat a pohybovala se po deseti centimetrech dopředu a zpátky, než Yuči lehce přeparkoval. Další nakládání, u Wanahčawin, proběhlo bez problémů. Horší to bylo v Radotíně. Cesta tam byla šílená, samé serpentiny. A po naložení nebylo kde se otočit. Museli jsme odpojit vozík, otočit transportér a vozík opět připojit.

Cesta na dálnici byla ještě zákeřnější. Přeplněné auto trochu nezvládlo kopec a přímo na dálnici vypovědělo službu. Náš kmen je už celkem zvyklý na hořící auto, takže jsme tuto událost přešli v klidu. Vyskákali jsme z auta, nahodili jsme trojúhelník, a protože transportér nechtěl nastartovat, zavolali jsme majitele auta, Jirku. Než přijel, ve výstražné vestě řídila, lehce sebevražedně, Wanahča dopravu. Stáli jsme v kopečku, tak se Yuči pokusil zacouvat trochu ke kraji. To se mu sice nepodařilo, ale nějaké dobré duše nás odtáhly na laně ke kraji, což se nedá říci o policistech, kteří nás míjeli a místo pomoci se nám jen smáli. V odtahu pak pokračoval Jirka až na nejbližší benzínku, kde se odehrávala naše druhá neplánovaná zastávka. To bylo v sedm ráno. Jirka opravoval chlazení a větší část dívčí posádky hledala záchody, ty byly mimo provoz, takže jsme se uchýlily do křoví – několikrát. Na této zastávce volala okolo desáté Inachča, že Radotíňáci mají zpoždění a nestihnou vlak. Poradila jsem jim, aby na ně počkali a vzhledem k naší situaci jeli dalším vlakem. Jirka s Yučim museli odjet na nákup těsnící pasty. A pak uvedli auto do provozu. Jak se po chvíli ukázalo, nebylo to na dlouho.

Dostali jsme instrukce, že na příští benzínce zastavíme a zkontrolujeme vodu. Jenže asi osm kilometrů žádná benzínka v našem směru nebyla a auto se přehřívalo, až nakonec vypovědělo službu. Naštěstí půl kilometru před benzínkou, která byla z kopce, takže jsme na ní dojeli setrvačností. Následoval opět telefonát Jirkovi, který si ale musel v Praze něco zařídit. Tři hodiny jsme se pařili v poledním sluníčku bez stinného místečka v dosahu. Někdo pospával, někdo si šil, někdo si ze zoufalství koupil noviny a četl. Okolo druhé hodiny Jirka dorazil. Rozebral předek auta a dlouze se v něm vrtal. Nakonec to ale k večeru dal dohromady.

Ti, kteří jeli vlakem, už seděli v Plané na náměstí, když jsme mohli pokračovat v cestě. Průběžně jsme je informovali o průběhu naší cesty. Celou dobu jsme sledovali teploty a byli jsme napnutí, zda vůbec dojedeme. A podařilo se. Těsnící pasta zaschla, my přijeli na tábořiště, byl už večer, vybalili jsme auto a Yuči se vrátil do Plané pro ty, kteří jeli vlakem. Společně jsme postavili týpí, Volavkám trochu pomohli Osmakáči, takže to měli hotové dřív, nedělali ani ohniště a pro únavu si šli hned lehnout. Nám to trvalo déle, už proto, že ohnivce nezvládl techniku stavby trojnohy a následně i kladu tyčí, dělali jsme to asi natřikrát a ještě to nebylo ono. Už potmě jsme věšeli lining, kopali ohniště, připravovali provizorní ležení, jen s lucernou vrhající spíš stín než světlo hledali na louce zbytky věcí a úplně mrtví usínali.

Wanyanka

Pátek 21.7.2006 - vlaková sekce

Ráno byl sraz na nádraží kolem 10. hodiny, tedy 10:24 - 13:01, protože nedorazili všichni. Nakonec se tedy jelo vlakem ve 12:24, který do Plané dorazil v 15:01. Byl uskutečněn i oběd. Ve chvíli, kdy jsme dorazili do Plané byl stav auta nezměněn., proto následovaly akce: úschovna zavazadel ⇒ procházka centrem ⇒ cukrárna. Poté se uskutečnil odpočinek u kašny na náměstí. V 19:30 jsme se přesunuli na autobusové nádraží, kam cca ve 20:30 dorazil Yuči.

Inachčawin

Neděle 23.7.2006

Ráno jsme vstali, snídali jsme, vzali jsme si hrábě a šli jsme na horní louku hrabat. Shrabávali jsme seno ke stromkům. Tina myla nádobí po snídani a pak se přidala. Ayúta a Wanahčawin natíraly lávku. Po skončení šla jedna skupina ještě hrabat a druhá šla dělat dřevo. Večer jel Yuči odvézt Janu a Olču na nádraží. Celý večer jsme zakončili i s Volavkami povídáním.

Tina

Pondělí 24.7.2006

A máme tady další ráno, či spíše dopoledne. Vsávali jsme totiž jako obvykle kolem desáté. To znamená, že se ze snídani se rázem stával oběd a to salát + chleba s různými mazadly.

Dnešní den byl naplánován jako výrobní, tudíž z větší části i odpočinkový. Dopoledne jsme se věnovali hlavně výrobě beden (až na Yučiho, ten je o level výše a vyráběl popelnici!).

Po výborném obědě (květák s brambory a borůvkový desert) jsme pokračovali ve výrobě. To by člověk nevěřil, kolik taková bedna zabere času. ☺ K večeri byly langoše.

Na večeri jsme se sešli všichni u nás a hrála se Třináctá komnata. Zdlouhavá a zajímavá to hra, ale ne každému vždy vyhovuje. Během večera nám Wanahčawin uvařila druhou večeri - ovocný pudink (= bez mléka). A když myslím ovocný, tak opravdu ovocný. Podle chuti se dalo rozeznat několik druhů ovoce až na cosi záhadného. Byla jsem poučena, že je to dřín. Opravdu zvláštní kombinace. V průběhu druhé večere začali všichni usínat, tak jsme ukončili naši rozvláchnou noční debatu a šli spát.

Inachčawin

Úterý 25.7.2006

Ráno, když jsme vstali, šli jsme uvařit snídani. Po snídani šly Wanahčawin a Ayúta natírat lávku. Než lávka uschla, abychom mohly pokračovat, šli jsme si zahrát hru „Upří“ Hra zabrala několik hodin. Odpoledne jsem hrála hru „Šťěstí“. Tina a Ayúta šli vrhat nožem do lesa. Cestou potkaly tři kluky, kteří se velmi zajímali o Indiány. Holky si s nimi chvíli povídaly u lesa a pak je pozvaly do tábora. Ukázaly jsme jim naše týpí, které se jim moc líbilo. Kluci slíbili, že druhý den po obědě přijdou a taky přišli. My jsme se stihli naobědvat, než přišli. Když kluci znovu přišli, Yuči jim vyprávěl další informace o Indiánech. Večer museli odejít. Pak jsme se navečeřeli a do rána si povídali.

Ayúta

Středa 26.7.2006

Když jsme ráno vstali a ustlali jsme si spacáky, tak jsme se šli vykoupat a vyčistit si zuby. Mezitím, co jsme si čistili zuby, ostatní vařili snídani. Po snídani jsme zjistili, že nám chybí dřevo, tak Yuči řekl, že ho musíme udělat. Dřevo jsme dělali asi tak do oběda, pak nás zavolali na oběd, při kterém nám Yuči sdělil, že navečer půjdeme hrabat seno. Po obědě jsme si chvíli odpočinuli a povídali si. Potom šly Bára s Wanahčawin natírat lávku a my ostatní jsme šli hrabat seno na louce u latrýny. Když jsme skončili, chvíli jsem si povídala s Lesničkou a Wanahčawin v kuchyni. Večer jsme se sešli u nás v týpí a hráli jsme hru „Městečko Palermo“. Když jsme dohráli, tak jsme začali vařit večeri.

Jana Grufíková

Čtvrtek 27.7.2006

Ráno jsem vstala a uvědomila si, že už je čtvrtek, předposlední den tábora, a já jsem za celou tu dobu nestihla udělat nic z toho, co jsem si doma předsevzala. Bedna knih na čtení zůstala netčená, háček jsem si vytáhla jen jednou. Ještě, že si na tábory nejezdím vyrábět, ale toto stíhám v klidu doma před táborem. Náčelníkování mě unavilo, neodlehčovalo mi to ani rozdělování úkolů ani jít příkladem, které jsem už vyzkoušela. Na dnešek jsem se rozhodla žít den obyčejného účastníka tábora. K snídani měla být krupice, ale nikdo ji nedělal. Když byl hlad už velký, vaření se ujala Lesnička. Podobné to bylo i se špagetami k obědu.

Na dnešek byl plánovaný sněm a před ním samozřejmě zasedání ROPky. Sněm nemohl být, jak jsme původně chtěli, venku, protože stále nás strašil zákaz rozdělování ohně ve volné přírodě. Proto jsme se také rozhodli zrušit plánovanou inici. Zjistila jsem, že s hrstkou kmene těžko naplánujeme kalendárko na další rok, tak jsme vyrušili táborníky z jejich vyráběcích nebo lenošících aktivit. Přišli všichni a každý si nějaké

to orlí pero chtěl přiznat, takže se zasedání značně protáhlo až do stmívání. Sněm jsme tedy trochu urychlili. Přesto jsme přivítali nováčka na zasvěcovací stezce a udělili titul hledače cesty, přiznali mimořádné kmenové orlí pero za smrtící přechod Příchovic a oddechli si při dvou kulturních vložkách (flétnovém vystoupení Janičky a Lesničky a Yučiho pohádce) a pochutnali si na sušeném ovoci a čokoládě místo večere, která se nestihla.

Po sněmu jsme vypisovali s Inachčou glejty, razítkovali jsme je a nakonec jsem si ještě dlouho povídali, než jsme se

rozešli do svých ležení.

Wanyanka

Pátek 28.7.2006

Ráno jsme vstali. Wanyanka a Yuči spali asi nejdéle. Bylo zase strašný horko. Ayúta, Tina a Janča se šly koupat a Ayúta si hnula s krkem tak, že se nemohla hnout. K snídani byly zelňáky a po snídani začala dlouhá bouřka. Všichni jsme byli v týpí, povídali jsme si a najednou velký hrom. Všichni jsme se báli. Ale nevšimli jsme si toho. Tina četla pohádky a po chvíli ji vystřídala Ayúta. Wanyanka a Inachča si háčkovaly a Yuči si šil. U nás na návštěvě byla Wanahčawin, a ta si šila mokasíny. Navečer přestalo pršet a Wanyanka, Ayúta, Tina a Janča šly dělat batiku. Janče bylo blbě a vyzvracela se. Pepa se Stáňou udělali bramboračku, a pak jsme si povídali v týpí.

Tina

Sobota 29.7.

Ráno jsme vstali tak trochu dřív než obvykle. Byl před námi náročnější den. Bylo třeba si zabalit, uklidit tábor a dostat se domů.

Vstali jsme a začali balit. Při tom Volavky udělali snídani. Balení nebylo nejsnazší, protože bylo relativně vlhko, v dáli evidentně pršelo a my jsme chtěli věci vysušit.

Když jsem přijel s transportérem dolů, rozhodl jsem se vyložit batohy z transportéra u týpí... louka nebyla rozbahněná... Jenže kdo chce přijet na louku, musí projet mezi dvěma stromy a z docela většího kopečka. Tím mi nastal kámen úrazu. Když jsem byl před stromy, úmysl jsem si rozmyslel (nechtěl jsem transportéra zničit) a zařadil zpátečku. A ouha, nazpět vyjet nešlo. nezbylo než to vzít dopředu - abych měl rychlost při vyjíždění. Tak sem zabrzdil ručkou transportéra.

A po kontrole, že auto stojí na místě z auta vylezl a šel zkontrolovat centimetry mezi zrcátky. V ten moment se auto rozjelo samo. Zaklel jsem tak, že mě slyšeli snad po celém údolí Kosího potoka.

Transportér dojel před týpí v pořádku... já jej v čas doběhl :-)

Vyložili jsme jej a já odjel s transportérem z louky přistavět jej na silničku pro naložení.

Takže jsme vlastně balili věci, týpí, kuchyň a to všechno dávali do transportéra a vozíku. Mezitím přijel Tokaheya. Dali jsme s ním řeč, jaký bylo táboření naše i ligový. Dozvěděli jsme se také, že jede do Michalových hor (a já doufám, že se kluci z Michalek, až budou v Praze, ozvou) a že je rád, že nás ještě zastihl (ostatně:

<http://www.woodcraft.cz/index.php?right=mainpage&right2=stalose&id=43>). Dohodli jsme se s Tokaheyou, že nemusíme ke koňákovi dávat plachtu z latríny ani z initi a že nám traktůrkem vytáhne klády z mostku.

Ke konci prací jsme uklidili a zakopali latrínu. To už ale bylo jasné, že vlaková "četa" stíhá svůj vlak o páté a nikoli o třetí.

Když už bylo vše skoro hotové a naložené, vzal jsem vlakovou četou do transportéra a odvezl ji na nádraží. (A cestou natankoval). Pak jsem se vrátil na Kosák pro zbytek, tedy Wanyanku, Wanachčawin, Pepu a Tinu, a vyrazili jsme směr Praha. No, vyrazili. Serpentýnky dali naloženému transportéru pěkně zabrat... až jsem se bál, že se zase něco po... Naštěstí se nic nestalo a tak jsme vesele jeli. Kousek za Plzní jsme udělali na benzínce přestávku. Počasí bylo přímo psí. Moc nepršelo, ale chladno bylo. A hlad taky. Nakoupili se zásoby do auta - bagety a zmrzlina, a jelo se dál.

V Praze jsme jeli nejdřív vyložit věci Ayutě a Jance a pak k Wanahčawin vyzvednout klíčky od klubovny Strážců údolí a pak vyložit Volavky do samotné klubovny. Po vyložení následovala rychle akce "vyložení věcí Inachče", čemuž předcházela akce "najdi cestu k Inachče". Inachču jsme naštěstí už zastihli doma (přijela do Prahy pár minut před naším odjezdem od Wanahčawin) a tak jsme její věci na chodníku v přeplněném středu Prahy rychle vyložili a jeli dál - směr Kostomlaty nad Labem. Tam jsme chtěli vrátit hrábě.

Cesta do Kostomlat probíhala celkem taky dobře. Cestou jsme potkali zamaskované auto městské policie schovávající se za dvě civilní auta na loučce. Měřili. Jenže s tím nákladem, co sem měl - i když už značně odlehčeným, se nedalo stejně moc rychle jet. Tak jsme se jen podivili tomu jejich maskování.

V Kostomlatech jsme si na chvíli odpočinuli. Wanyanky mamka nám udělala večeri a trochu jsme si u toho popovídali. Přeci jen večere nebyla za pět minut hotová. A když už jsme chtěli z Kostomlat odjet, tak z Prahy dorazila Ayuta s Jankou. Tak jsme tedy vlastně v

Kostomlatech vyměnili.

Z Kostomlat jsme jeli rovnou do Kolína. Tam jsme vynesli věci částečně do sklepa a většinou k nám domů. Já hodil Tinu s mámou (Soňou) dom a všichni jsme šli spát.

Yuči

Neděle 30.7.2006

Ráno jsme se probudili celkem brzo, umyli jsme veškeré táborové nádobí, rozdělili věci na ty, které přijdou do klubovny, do praní a do sklepa. Pak jsme je podle toho nanosili do auta nebo do sklepa. Před jedenáctou jsem Wanahčawin s Pepou doprovodila na vlak, aby se dostali nějak rozumně do Prahy a s Yučim jsme se vypravili do klubovny vyskladnit bednu s jídlem, hygienické potřeby, zbytky kůží a hry. Děkuju za nesmírnou pomoc při vykládání táborových věcí všem, kteří nebyli líní přijet do Kolína a obětovali svůj čas pro tábor.

Wanyanka

Jídelníček

	S	O	V	doplňková jídla
1	---	---	zelňačka	ovoce
2	rybičková pomazánka	řízek + brambory + okurka	langoše + sýr + kečup	zelenina
3	sm. vajíčka, chleba	rizoto	vývar	zeleninový salát
4	marmeláda, sýr, kečup, hořčice + placky	čočka + okurka, vejce, párek	gulášová	puding ne s mlékem, ale kompotem
5	müsli	obalovaný květák+brambor	čočková	jablečný rosol
6	zelňáky	segedín + knedlík	česnečka	ovocný salát
7	krupicová kaše	steak + brambory	bramboračka	sušené ovoce
8	poryč	špagety	fazole s rajskou omáčkou+placky	puding
9	marmeláda, sýr, kečup, hořčice + placky	smažák + brambory	---	---

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

VÁŠ DOPIS ZN.:
ZE DNE:
NAŠE ZN.:Ř/144/06
Sp.Zn.:ZN/84/R/06

V Plzni dne **21. 7. 2006**

Krajský úřad Plzeňského kraje vydává v souladu s ustanovením § 5 Nařízení Plzeňského kraje č. 1/2002 ze dne 16.4. 2002, kterým se stanoví podmínky k zabezpečení požární ochrany v době zvýšeného nebezpečí vzniku požáru, a na základě posouzení situace ve vývoji četnosti událostí evidovaných Hasičským záchranným sborem Plzeňského kraje jako požáry v přírodním prostředí tento:

ZÁKAZ

pálení a rozdělávání ohňů ve volné přírodě na celém území Plzeňského kraje.

Tento zákaz nabývá účinnosti dnem vyhlášení z důvodu dlouho trvajícího sucha a s ohledem na měsíční předpověď počasí, kterou vydal Český hydrometeorologický ústav. Zákaz platí až do odvolání.

Mgr. Jiří Leščinský, v.r.
ředitel Krajského úřadu Plzeňského kraje